

Dosarul nr.3ra-258/19

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești (jud: I. Botezatu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: G. Colev, Șt. Starciuc, A. Curdov)

Î N C H E I E R E

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Mixtcons” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, UTA Găgăuzia (în prezent Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud) cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud și a fost menținută hotărârea din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești,

c o n s t a t ă :

La 25 mai 2017, SRL „Mixtcons” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, UTA Găgăuzia cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr.3471 din 14 noiembrie 2016, inspectorii principali ai Direcției Generale Administrare Fiscală Sud a SFS, au efectuat controlul fiscal total, privind corectitudinea calculării, plenitudinea achitării impozitelor și taxelor pentru perioada fiscală 2012-2016.

SRL „Mixtcons” a menționat că în rezultatul controlului efectuat, a fost întocmit actul de control nr.5-674248, prelungit pe formularele nr.5-674249 și nr. 3-547693 din 14 februarie 2017, în baza căruia a fost adoptată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat, UTA Găgăuzia nr.256 din 10 martie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației.

Prin decizia menționată s-a decis: aplicarea amenzilor/sanctiunilor pentru încălcarea art. 18 alin. (1), 24 alin. (1) și 8 alin. (2) lit. d) ale Codului fiscal, stabilite prin metoda indirectă, prin care s-a stabilit diminuarea venitului brut în

anul 2012 cu 383 170 de lei, fapt ce a condus la calcularea suplimentară a impozitului pe venit de la activitatea de întreprinzător, prin calcularea penalității și amenzilor.

Reclamantul a considerat că decizia Inspectoratului Fiscal de Stat, UTA Găgăuzia nr.256 din 10 martie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației, este neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată.

A evidențiat că la 15 aprilie 2017 a recepționat decizia IFS, UTA Găgăuzia nr. 256 din 10 martie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației, iar ulterior a depus contestație.

Sub acest aspect, SRL „Mixtcons” a indicat că la 19 mai 2017 a recepționat, prin intermediul oficiului poștal, scrisoarea Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-24.11-/1107 din 15 mai 2017, prin care cererea prealabilă a fost lăsată fără examinare, în legătură cu omiterea termenului.

Astfel, a considerat că contestația a fost depusă în termenele prevăzute de lege.

Ca urmare, SRL „Mixtcons” a considerat că Inspectoratul Fiscal de Stat, UTA Găgăuzia nejustificat a aplicat metoda indirectă la determinarea venitului brut.

Societatea a subliniat că neîntemeiat la efectuarea controlului fiscal a fost aplicat art. 189 alin. (2) Cod fiscal, deoarece prin actul de control a SFS, nu au fost stabilite lipsa anumitor documente primare sau incorectitudine în ducerea evidenței contabile, or, în procesul verificării au fost prezentate actele de rigoare și rapoartele fiscale pentru perioada de control a anilor 2012- 2013 referitor la producerea ouălor.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost depusă în baza art. 267-269 ale Codului fiscal și art. 3, 5, 8, 17, 25, 26 ale Legii contenciosului administrativ.

SRL „Mixtcons” a solicitat anularea parțială a deciziei IFS, UTA Găgăuzia nr. 256 din 10 martie 2017, în partea încălcării cerințelor art. 18 alin. (1), 24 alin. (1) și 8 alin. (2) Cod fiscal.

Prin hotărârea din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Mixtcons” a fost admisă. A fost anulată parțial decizia Inspectoratului Fiscal de Stat, UTA Găgăuzia nr. 256 din 10 martie 2017, în partea încălcării cerințelor art. 18 alin. (1), 24 alin. (1) și 8 alin. (2) Cod fiscal.

La 18 decembrie 2017, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a declarat apel împotriva hotărârii din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud și a fost menținută hotărârea din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Comrat a reținut prevederile art. 118 alin. (1), 130 alin. (3) Cod de procedură civilă, art. 1 alin. (1), 97 alin. (4) (în redacția Legii 2012-2014), 134 alin. (1) lit. k) (în vigoare la momentul emiterii deciziei contestate) și 189 alin. (2) ale Codului fiscal.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este întemeiată, având în vedere că art. 189 alin. (2) al Codului fiscal, prevede expres când urmează a fi aplicat, și anume, dacă în timpul controlului fiscal sumele

impozitelor și taxelor care urmau a fi vărsate la buget, nu pot fi determinate din lipsă de contabilitate ori din cauza ținerii ei neconforme, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcție de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidență și/sau dările de seamă fiscale, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele prin metode și din surse indirecte, efectuând ulterior recalcularea lor după restabilirea evidenței, în conformitate cu legislația, sau după prezentarea documentelor respective.

Astfel, instanța de apel a evidențiat că prin actul de control nu a fost stabilită lipsa anumitor documente de evidență contabilă inițială, precum și ducerea necorespunzătoare a evidenței contabile la întreprindere.

Or, la efectuarea controlului de către autoritatea fiscală, au fost prezentate documentele contabile, precum și dările de seamă fiscale, care cu certitudine confirmă că calculările și actele au fost întocmite în baza documentației primare, precum și în baza datelor din evidență contabilă.

La acest segment, a menționat că nu poate fi reținut argumentul Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud precum că SRL „Mixtcons” nu a reflectat în evidența contabilă documentele primare, iar conform facturilor fiscale a realizat mai multe ouă decât a produs pe parcursul anilor 2012-2013, or, cele indicate nu sunt încălcări ale evidenței contabile, deoarece societatea a reflectat în evidența sa contabilă realizarea producției conform facturilor fiscale și a achitat la bugetul de stat impozitele pentru producția realizată.

Prin urmare, Curtea de Apel Comrat a concluzionat că Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud incorect a aplicat metoda indirectă, aceasta deoarece SRL „Mixtcons” a prezentat documentele primare contabile și a reflectat în evidența contabilă toate operațiunile economice, pentru care a și achitat impozitele de rigoare.

Respectiv, instanța de apel a considerat nejustificată opinia autorității fiscale precum că indicatorul producerii ouălor depinde de numărul găinilor ouătoare, care produc a câte 176 ouă și nu de simpla divizare a numărului ouălor în numărul de luni per an.

La 28 noiembrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe de admitere a cererii de chemare în judecată, deoarece au fost apreciate eronat acțiunile funcționarului fiscal, la efectuarea controlului fiscal.

Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

Suplimentar a indicat că contribuabilul a ignorat cerințele Legii contabilității și nu a reflectat toate documentele primare în evidența contabilă.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea

nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 11 octombrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 28 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva